

A feledékeny legény

Volt egy szegény asszony, annak meg egy suhanc fia, Jancsinak hívták.

Egyszer azt mondja a legényke:

- Édes anyámasszony, szétnézek a szomszéd faluban, keresek egy szép lányt magamnak, mert nálunk nem találok.

- Várjál, fiam, megsövöm ezt a tíz rőf vásznat, varrok neked gatyát belőle, ha már olyan nagy legénynek tartod magad.

Bizsergett a Jancsi vére, nem győzte kivárni a gatyaszövést, elballagott gatyá nélkül. Szerencséje volt, mert megismerkedett egy szemrevaló lánnyal. Addig udvarolgatott a lányos háznál, hogy rászakadt az este. Mondják neki:

- Jancsi, maradj itt éjjelre, nem indulj el ebben a feneketlen sötétségben, még rádijeszt valaki!

De Jancsi csak szabódott, arra gondolt, hogy mégsem fekhetsz le egy idegen háznál gatyá nélkül.

- Nem maradhatok, nem alhatok, anyám még azt hiszi, hogy bajom történt.

Akárhogy marasztalták, falra hányt borsó volt minden szó, mert Jancsi nekivágott az éjszakának.

Otthon mondta aztán az édesanyjának:

- Édes anyámasszony, varrjon nekem gyorsan legalább egy gatyát, mert legény vagyok, udvarolगतok. Ha ott marasztalnak éjszakára, nyuszkán maradok.

Mondja az anyja:

- Jól van, fiam, leszöttem a vásznakt, három rőfből varrok gatyát, a többit meg későbbre hagyom.

Ahogy készen lett az anyja, Jancsi majd kibújta a bőréből, úgy örült a gatyának. Magára húzta sebesen, aztán vígáz fütyörészve szedte a lábát a szomszéd faluba. De nagy izgatottságában megcsavarodott a hasa. Egy bokor mögött letolta a nadrágját, de a gatyáról megfeledkezett, nem volt hozzászokva, hát puff bele. Mi volt mit tenni, letolta végül, tisztára mosta a patakban, aztán felakasztotta a bokorra száradni. Ő meg leheveredett, míg a gatyá száradt, el is szenderedett.

Már sötétedett, mikor fölébredt.

- Hû, a teremburáját, szépen átaludtam a délutánt.

A nyaka közé vette a lábát, szaladt a szeretőjéhez, eszébe sem jutott a száradó gatyá.

Ahogy Mariska házához közeledett, megnyugodott lassan, mert a lány a kapuban várta. Büszkén fölszegte a fejét, eszébe jutott, hogy ő már nem suhanc gyerek többé, hanem igazi legény, hiszen gatyája van.

Mondja is a lánynak:

- No, Mariska, már itt alhatok nálatok, mert nekem is van!

- Mi van neked?

- Jaj, mi van nekem, mindjárt megmutatom!

- No, mutasd, mert megöl a kíváncsiság!

Letolta Jancsi a nadrágját térdig, Mariska meg összecsapta a kezét:

- Jaj, szent isten, de hosszú!

- Ez hosszú? Még hét rőf otthon maradt!

Mariska úgy megijedt, hogy beszaladt a házba, Jancsi meg akkor nézett végig magán. Látta, hogy nyuszkán van, hát szégyenletében felrántotta a nadrágját, és szaladt hazafelé. Még talán most is szalad, ha haza nem ért.